

for Indenrigsministeren, der gennem Forhandling med den fjerde Minister, bør søge at tilvejebringe en saadan Værgsgælf, som han anseer nødvendig. Saaledes betragtet har Fleertallet ikke troet, at der kunde være nogen Betænkelighed ved at indrømme denne Bemyndigelse, der sikkert vil blive anvendt med Skjønsomhed, hvor der paa den ene Side maaskee er nogle faa formelle Vanstælfigheder, men paa den anden Side er ikke faa reelle Gøder. Udvalget indstiller Forslaget til Vedtagelse.

Andræ: Imod de Forandringer, der ere foretagne i det andet Thing, skal jeg ikke særligt udtale mig; det er Lovforslaget i det Hele; jeg endnu som tidligere er imod. Da jeg ved tilfældige Omstændigheder forhindrede i at være tilstede ved sidste Behandling her i Thinget, er der, saavidt jeg skjønner, kommet nogen Tvivl ind med Hensyn til den Modstand, jeg har reist mod Loven. Det kunde staae uafgjort, om jeg dog ikke maatte være villig til at indrømme, at Endeel af hvad jeg ansøgte mod Loven kunde være bleven svækket af de Erindringer, der derimod vare fremførte. Til min egen Beroligelse sthylder jeg mig selv at erklære, at jeg nu som før maa stemme imod Loven og nu som før antage, at den efter sin Bestaffenhed kan medføre ikke ubetydelige Fare for de Creditanstalter, der er Tale om, og at jeg ikke er istand til at erkjende, at hvad der under Sagens Behandling er blevet anført i nogen væsentlig Grad har svækket de Erindringer, jeg har gjort. Jeg fremhævede forrige Gang, hvorledes der ved disse Anstalters Organisation var den Ulempe, at Creditorernes Interesse kun indirecte var henbist til Væretagelse af Debitorerne, og hvorledes de Ulemper, der vare søfelige, naar Anstalterne bestode i fuld Virksomhed, kunde befrygtes at blive endnu søfeligere, naar en partiel Afslutning ved en Organisation med Serier sandt Sted. Jeg fremhævede særligt, at dette Forslag, der tilhyneladende er fremkommet i Creditorernes Interesse, kunde blive i høi Grad farligt just for deres Interesser. Det er imidlertid blevet fremhævet, at enkelte Gøder for Creditorerne ville kunne opnaaes ved denne Inddeling i Serier. Der er blevet bemærket, at Amorti-

sationen derved blev sikkrere, at Solidariteten fik en forøget Betydning, jo længere Tid en saadan Serie i og for sig var bleven staaende. Jeg fremhævede derimod, at denne Sikkring af en hurtigere Amortisation var aldeles illusorisk. Jeg gjorde opmærksom paa, at naar man tog det hogstaveligt efter Ordene, saa maatte det siges, at det var udfødt i en uendelig Tid, men jeg fremhævede udtryffeligt — og det er kun ved en Misforstaaelse fra det ærede Medlems Side, der har talt imod mig, at der ikke er lagt Vægt derpaa — at jeg ingenlunde havde den Opfattelse, at man vilde vedblive med at lade omskrive og omskrive de indstaaende Gældsbeløb. Jeg meente derimod, at blot en enkelt Omskrivnings Foretagelse var tilstrækkelig for at udsætte Tilbagebetalingen til faa fjeru en Fremtid, at den i Udsigt stillede hurtigere Amortisation havde aldeles ingen Betydning. Om man siger mig, at om 100 Aar skal jeg kunne faae for de Obligationer, jeg er i Besiddelse af, 70—80—90 af 100, er aldeles eens i praktisk Henseende og har aldeles ingen kjendelig Indflydelse paa Obligationernes Værdi. Der er altsaa derved slet ikke opnaaet Noget. Derimod troede jeg, at dersom Tidsforholdene havde udviklet sig i en anden Retning, var stor Fare at befrygte; jeg vil ikke sige, at der just vilde opstaa nogen Ulykke, men blot, at Faren kunde komme tilstede, og at det var vel værd at tage under Overveelse, om man vilde udsætte sig for den. Naar alle Forholdene havde været saaledes, at man i Mellemtiden havde taget Eiendommene høit, og der nu kom et Tidsrum, hvor Conjunctionerne vare forandrede, og hvor man gik over til en Taxation, der var af en langt lavere Bestaffenhed, og man saa afsluttede og erhvervede Solidaritet kun indenfor den Taxationskreds, der var indgaaet i den første Periode, og indrettede en ny Serie for den anden Periode, saa sagde jeg, at derved vilde Prisen paa disse Obligationer blive væsentligt trykket. Hvis man, naar Talen var om de forskjellige Obligationers Priis, kunde gaae saaledes tilværks, som af den ærede Minister blev ytret under Sagens 1ste Behandling, at nemlig, naar man vidste, at Serien A laa foran Serien B, B foran C og C foran D, saa vidste man